

eul_wid: fci-ac

Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ · Hypereides the Orator

Defense for Lycophron

Ἀπολογία ὑπὲρ Λυκόφρονος

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

Dem t 1 [ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΠΑΛΕΙΩΝ.] Ἄλλ' ἐγὼ ὦ [ἄνδρες δικασταί, [ὅπερ καὶ] πρὸς τοῦ[ς] παρακαθημένους [ἀρτίως ἔ]λ[εγον, θαυ[μάζω] τουτὶ τὸ πρᾶγμα· εἰ δ]ῆ νή Δία κατὰ Δημ]οσθένους μόνου τ]ῶν ἐν τῇ πόλει μήτε ο]ἱ νόμοι ἰσχύουσιν οἱ] κελεύοντες κύρια εἶν]αι ὅσα ἂν τις αὐτ]ὸς καθ' αὐτοῦ διά θ]ηται, μήτε τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου, καθ' ἃ ὑμεῖς μὲν ὁμωμόκατε τὴν ψ[ῆ]φον οἴσιν, ἔγραψεν δὲ αὐτὰ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τῶν Δημοσθένους, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος, ἐψηφ]ίσατο δὲ ὁ δῆμος το]ύτου κελεύο[ντο]ς .^[20]

Dem 1 1 οὐχ ἐκουσίως αὐτὸν ἀπο]λλύοντος] [καίτοι τὸ δίκαιον ὦ ἄνδρες δικασταί ἀπλοῦν ὑπολαμβάνω ἡμῖν εἶνα]ι πρὸς Δημοσθέ νη.^[5]

Dem 1 2 ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν ιδίων ἐγκλημάτων πολλὰ διὰ προκλήσεων κρίνεται, οὕτως καὶ τουτὶ τὸ πρᾶγμα κέ κριταί. σκέψασθε γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταί οὕτωσί. ἡτιάσατό σε ὦ Δημόσθενες ὁ δῆμος εἰληφ[έναι εἴκοσ]ι τάλαντ[α ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ κ]αὶ τοῖς νόμοις. ταῦτα σ[ὺ] ἔξαρνος ἐγένου μ[ὴ λαβεῖν, καὶ πρόκλ]ησιν γρ[ά]ψας ἐν ψηφ[ίσματι προσήνεγκα]ς τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπων ὑπὲρ ὧν τὴν αἰτίαν ἔσχες τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου] (desunt v. III?) (desunt v.^[25]

Dem 2 3 XIV?) [καὶ συκοφαντεῖς τὴν βουλήν, προκλήσεις ἐκτιθεῖς καὶ ἐρωτῶν ἐν ταῖς προκλήσεσιν, πόθεν ἔλα]βε[ς τὸ χρυσίον, καὶ τίς] ἦν σο[ὶ] ὁ δούς, καὶ ποῦ. τελευτῶν δ' ἴσως ἐρωτήσεις καὶ ὅ τι ἐχρήσω λαβὼν τῷ χρυσίῳ, ὥσπερ τραπεζιτικὸν λόγον παρὰ τῆς βουλῆς ἀπαιτῶν. ἐγὼ δ[ὲ] τ]οῦναντίον ἡδέως ἂν παρὰ σοῦ πυθοίμ]ην, τίνος ἂν ἔν]εκα ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βου]λῇ ἐφη .^[5]

Dem 2 4 ἰς ἀδίκ[ως] τατοχρυ φησι του..... ωτατις ἰπο εἰ ψ ακυ .. (desunt v. XVII?) (desunt v.^[10]

Dem 3 5 VI) δεις ε δικαστ αν ἐνοι εσθαι ἐμ δι]καίως τω .. ι τὰς ἀποφάσεις. ο]ὐκ ἔστι ταῦτα, ἀλλὰ π]άντων φανήσοντα]ι μάλιστα δημοτικῶ]τατα τῷ πράγματι κ]εχρημένοι· τοὺς μὲ]ν γὰρ ἀδικοῦντας ἀπ]έφηναν, κα[ὶ] ταῦτ' οὐ]χ ἐκόντες, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις ἀναγ]καζόμενοι· τὸ δὲ κο]λάσαι τοὺς ἀδικοῦντα]ς οὐκ ἐφ' αὐτοῖς ἐποί]ησαν, ἀλλ' ὑμῖν ἀπέδ]οσαν τοῖς κυρίοις. Δ[η]μοσθένης δ' οὐ μόνον ἐπὶ το[ῦ] αὐτοῦ ἀγῶνος οἶεται δεῖν ὑμᾶς παρακρούσασθαι διαβαλὼν τὴν ἀπόφασιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀγῶνας ἅπαντας ἀφελέσθαι ζητεῖ τοὺς τῆς πόλεως ὑπὲρ οὗ δεῖ ὑμᾶς νυνὶ βουλεύσασθαι προσέχοντας τὸν νοῦν, καὶ μὴ τῷ λόγῳ ὑπὸ τούτου ἐ]ξαπατηθῆναι.^[10]

- Dem 3 6 τὰς γὰρ ἀποφάσεις ταύτας τὰς ὑπὲρ τῶν χρημάτων Ἀρπάλου πάσας ὁμοίως ἢ βουλή πεποιήται καὶ τὰς αὐτὰς κατὰ πάντων, καὶ ο[ὐ]δεμιᾶ προσέγραφεν, διὰ τί ἕκαστον ἀποφαί[ν]ει, ἀλλὰ ἐπ[ί] κεφαλαίου γράψασα ὅποσον ἕκαστος εἴληφεν χρυσίον· τοῦτ' οὖν ὁφ[ε]ιλέτω. ἢ ἰσχύ[σ]ει Δημοσθ[έν]ης[ς] παρ' ὑμ[ί]ν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως μεῖζον; οὐκ ἂν. ^[25]
- Dem 3 7 ες ἀπογι[γ]νωσκ ἀποφα ἔλαβεν[..... σι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες· οὐ γὰρ δὴ[που] Δημοσθένης [μόν]ωι τοῦτο ἰσχυρὸν ἔσται, τοῖς δ' ἄλλοις ο[ὐ]. καὶ γὰρ οὐχ ὑπὲρ [εἴ]κοσι ταλάντων δ[ικ]άζετε, ἀλλ' ὑπὲρ τ[ρια]κοσίων, οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἀδικήμ[α]τος, ἀλλ' ὑπὲρ ἀπάντων· ἢ γὰρ σὴ ἀπόνος[τ]ι ὧς Δημοσθενες ὑπὲρ ἀπάντων τῶν ἀδ[ι]κο[ύ]ντων νῦν προκ[ι]νδυνεύει καὶ προαναισχ[υ]ντεῖ. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν ἔλαβες τὸ χρυσίον ἱκανὸν οἶμαι εἶν[αι] σημεῖον τοῖς δικασταῖς τὸ τὴν βουλήν σου καταγνώσκειν, ἢ σαυτὸν ἐπ[έ]τρεψας τίνων δὲ ἔννεκα ἔλαβες καὶ ἐπὶ τ[ί]σιν αἰτίαις πᾶσαν τὴν πόλιν κα. ^[5]
- Dem 3 8 ενος χρυσί..... ος τοὺς ὥσπερ εἰ φανε]ρὸν ποιήσω. ἐπ[ε]ιδὴ γὰρ ἦλθεν ὧς ἄνδρες δικασταὶ Ἀρπα[λο]ς εἰς τὴν Ἀττικήν καὶ οἱ παρὰ Φιλοξέ]νου ἐξαιτουῦντες αὐτὸν ἅμα προσήχθησαν πρὸς [τὸν δῆμον, τότε παρελθὼν Δημοσθένης διεξῆλθεν] μακρὸν λόγον, φά]σκων οὔτε τοῖς παρ[ὰ] Φιλοξένου ἔλθο[υ]σι καλῶς ἔχειν τὸν Ἀρπαλον ἐγδοῦναι τ]ὴν πόλιν οὔτε δεῖν αἰτίαν οὐδεμίαν τ]ῶι δήμῳ δι' ἐκεῖνον παρ' Ἀλεξάνδρου καταλείπεσθαι, ἀσφαλέστατον δ' εἶναι τ[ῇ] πόλει τὰ τε χρήματα [καὶ τὸν ἄνδρα φυλάττειν καὶ ἀναφέρειν τὰ χρήματα ἅπα]ντα εἰς [τὴν ἀκρόπολιν ἃ ἦ]λθεν ἔχων Ἀρπαλος εἰς τὴν Ἀττικήν ἐν τῇ αὐρί[ον] ἡμέρᾳ, Ἀρπαλον δ' ἤδη ἀποδείξαι τὰ [χρήματα, ὅποσα ἐστ]ίν· οὐχ ὅπως πύθο[ι]το τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὡς ἔοικεν, ὅποσα ἦν, ἀλλ' ἵνα εἰδῇ ἅφ' ὅσων αὐτὸν δεῖ τὸν μισθὸν πράττεσθαι. ^[15]
- Dem 3 9 καὶ καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ, οὔπερ εἴωθε καθ[ι]στῆσθαι, ἐκέλευε Μ[νησ]ίθεον τὸν χορευτὴν [έ]ρωτῆσαι τὸν Ἀρπαλον, ὅποσα εἴη τὰ χρήματα τὰ ἀνοισθησόμενα εἰς τὴν ἀκρόπολιν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι ἑπτακόσια τάλαντα]. ^[25]
- Dem 3 10 ... (desunt v. XII) ... τὰ χρήματα εἶναι τη]λικ[αῦτα] αὐτ[ο]ς ἐν τῷ δ[ή]μῳ πρὸς ὑμᾶς ε[ί]πών, ἀναφερομέν[ων] τριακοσ[ί]ων ταλά[ντων] καὶ πεντ[ή]κοντα ἀνθ' ἐπ[τ]ακοσίων, λαβὼν τὰ εἴκοσι τάλαντα οὐδένα λόγον ἐπ[ο]ιήσατο ἐν τῷ δήμῳ ἐπτακόσια φήσας εἶναι τάλαντα νῦν τὰ ἡ[μί]ση ἀναφέρεις, κα[ὶ] .. ^[25]
- Dem 3 11 ὡς ὅτι τοῦ ἀν[ε]ν[ε]χθῆναι εἰς ἀκρόπολιν τα]υτ[α] τὰ πράγματα] (desunt v. IV) ὄντι ἔκρινον τ[ο]ν οὐτ' ἂν ἐπρίατο Ἀρπαλ[ο]ς τὰς . φε..... ο]υτ' ἂν ἡ πόλις ἐν αἰτίαις] καὶ διαβολαῖς ἦν.] ἀλλὰ πάντων] τούτων ὧς Δημοσθενες] .. τ . μ . ειο α] ἐστίν μως ἐγ στοὺς α]ἰσχυν νει χρ]υσίον γὰρ ὅτι νοιω τοῦ πεν σ]τατῆρας ἔλαβε· σὺ δ' ὁ τῷ ψηφίσματι τοῦ σώματος αὐτοῦ τὴν φυλακὴν καταστήσας καὶ οὐτ' ἐγλειπομένην ἐπανορθῶν οὔτε καταλυθείσης τοὺς αἰτίους κρίνας, προῖκα δηλονότ[ι] τὸν καιρὸν τοῦτον τεταμίευσαι; καὶ τοῖς μὲν ἐλάττωσι ρήτορσιν ἀπέτινεν ὁ Ἀρπαλος χρυσίον, τοῖς θορύβου μόνον καὶ κραυγῆς κυρίοις, σὲ δὲ τὸν τῶν ὄλων πραγμάτων ἐπιστάτην παρεῖδεν; καὶ τῷ τοῦτο πιστόν; τοσοῦτον δ' ὧς ἄνδρες δικασταὶ τοῦ πράγματος καταπεφρόνηκεν Δημοσθένης, μᾶλλον δέ, εἰ δεῖ μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ὑμῶν καὶ τῶν νόμων, ὥστε τὸ μὲν πρῶτον, ὡς [έ]οικεν, ὁμο[λο]γεῖν μὲν εἰληφέναι τὰ χρήματ[α], ἀλλὰ κατακεκρῆσθαι αὐτὰ ὑμῖν προδεδανεισμένος εἰς τὸ θεωρεῖν κόν· καὶ περιῶν Κνωσίων καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι αὐτοῦ ἔλεγον, ὅτι ἀναγκάσουσι τὸν ἄνθρωπον οἱ αἰτιώμενοι εἰς τὸ φανερόν ἐνε[γ]κεῖν ἃ οὐ βούλετα[ι], καὶ εἰπεῖν ὅτι τῷ δήμῳ προδεδάνειστ[αι] τὰ χρήματα εἰς τὴν διοίκησιν. ^[15]

Dem 3 13

ἐπειδὴ δ' ὑμῶν οἱ ἀκούσαντες πολλῶ μᾶλλον ἡγανάκτουν ἐπὶ τοῖς κατὰ τοῦ πλῆθους τοῦ
ὑμετέρου λόγοις, εἰ μὴ μόνον ἱκανὸν εἶη αὐτῷ ἰδίᾳ δεδωροδοκη[κ]έναι, ἀλλὰ καὶ τὸν δῆμον
οἷτο δεῖν ἀνα]πιμπλάναι τ]α [25]

Dem 3 14 ντοπα ατοαν α δο τι οι [μ]ενος
λέγ[ω]ν καὶ αἰτιώ[μενος, ὅτι Ἀλεξάνδρῳ χαριζομένη ἡ βουλή ἀνε[λ]εῖν αὐτὸν βούλεται
ὥσπερ οὐ πάντας ὑμᾶς εἰδόμενος, ὅτι οὐδεὶς τὸν τοιοῦτον ἀνα[ι]ρεῖ, ὃν ἔστιν πρίασθ[α]ι, ἀλλ'
ὄντινα μήτε πεῖσαι ἔστιν μή[τ]ε χρήμ]ασι διαφθεῖραι, τοῦτον δ[ὲ] σ]κοποῦσιν ὅπως ἐ]κ παντὸς
τρόπ[ου ἐκ]ποδῶν ποιήσουσιν. κίνδυνος δ' ὡς ἔ[οι]κεν ἐστίν, μὴ σὺ ὦ Δημόσθενες
ἀπαραίτ[ητος καὶ ἄπειστ[ος] εἶ πρὸς δωροδ[οκίαν, ἢ μὴ νομίζ[ῃ τις διὰ τῆς τούτω]ν
δωροδοκίας τὰ τυ[χόντα τῶν πραγμάτων] ἀλίσ[θ]εσθαι. [5]

Dem 3 15 ο[ὐ γὰρ ἀδελφόν] ἐστίν, ὅτι [πάντες οἱ ἐπιβουλεύοντες τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν τὰς μὲν
μικρὰς πόλεις τοῖς ὅπλοις συσκευάζον]ται, τὰς δὲ μεγάλας τοὺς δυναμένους ἐν αὐταῖς
ὠνούμενοι, ο[ὐδ'] ὅτι Φίλιππος τηλικ[οῦτος ἐγένετο ἐξ ἀρχ]ῆς χ[ρ]ήματα διαπέμψας [εἰς
Πελοπόννη]σον καὶ Θετταλίαν] κ[α]ὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα], καὶ τοὺς ἐν δυνάμει] ὄντας ἐν ταῖς
πόλε]σιν καὶ προεστῶτας] (desunt v. V) (desunt v. [25]

Dem 4 16a XXIV) ὦν ν ε (desunt v. [25]

Dem 4 16b XVI?) [ναυτικοῖς ἐργάζη] χρήμασιν καὶ ἐκδόσεις δί[δω]ς, καὶ πριάμενος ο[ἰκίαν ... μο
ιυ .. πα .. ντω ρωι οὐκ οἰκεῖς ἐ[ν Π]ειραιεῖ, ἀλ' <λ> ' ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως. δεῖ δὲ τὸν
δίκαιον δημαγωγὸν σω]τῆρα τῆς [ἐαυτοῦ [πατρίδος εἶναι ——— [τεραπεύη καὶ
οὐχ ἅπασιν οἷι φανερόν εἶναι, ὅτι φάσκων ὑπὲρ τοῦ δήμου] λέγειν ὑπὲρ Ἀλεξά]νδρου
φανερῶς ἐδημηγ[όρεις; ἐγὼ γὰρ οἶμαι καὶ] ἔμπροσθεν γινῶναι] ἅπαντας ὅτι τοῦτ' ἐ]ποίησας καὶ
περὶ Θηβαί]ων καὶ περὶ τῶν ἄλ]λων ἀπάντων, κ]αὶ ὅτι χρήματα εἰς ταῦτα] δοθέντα ἐκ τῆς
Ἀσίας αὐ]τὸς σαυτῷ ἰδίᾳ περιπ]οιησάμενος κατηνάλω]σας τὰ [πολλά . [15]

Dem 4 17 (desunt v. XII?) [Ἄρπα[λος οὕτως ἐξαίφνης] πρὸς τ[ῇ]ν Ἑλλάδα προσέπ[ε]σεν,
ὥστε μηδὲνα προαισθέσθαι· τὰ δ' ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι οὕτως ἔχοντα
κατέλαβεν ὑπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς Νικάνορος καὶ τῶν ἐπιταγμάτων ὧν ἦκεν φέρων παρ'
Ἀλεξάνδρου περὶ τε τῶν φυγᾶδων καὶ περὶ τοῦ τοὺς κοινούς συλλόγους Ἀχαιῶν τε καὶ
Ἀρκά[δ]ων καὶ Βοι[ω]τῶ[ν] . [15]

Dem 4 18 (desunt v. XII?) ταῦτα σὺ πα[ρεσκευάσας τῷ ψηφ[ίσματι, συλλαβὼν τὸ]ν Ἄρπαλον, καὶ τοὺς
μέ[ν] Ἑλλή[ν]ας ἅπαντας [πρεσ]βεύεσθαι πεπ[οίη]κας ὡς Ἀλέξανδ[ρον, οὐκ ἔχοντας ἄλλ]λην
οὐδεμίαν ἀποσ[τροφ]ήν, τοὺς δὲ σ[ατράπ]ας, οἱ αὐτοὶ ἂν ἤκο[ν]τες πρὸς ταύτη[ν τὴν
δύναμιν, ἔχοντες τὰ χρήματα καὶ τοὺς στρατιώτας ὅσους ἔκ[αστος αὐτῶν εἶ]χεν, τούτους
σύμπαντας οὐ μόνον κεκώλυκας ἀποστῆναι ἐκε[ῖνου τῇ συλλήψει τῇ Ἀρπάλου, ἀλλὰ καὶ . [20]

Dem 4 19 ἔ]καστον [αὐτῶν] (desunt v. VI?) (desunt v.

Dem 5 20 X) [ὑπὸ Δη]μοσθέν[ους ἀπο σταλείς, παρὰ [δ'] Ὀλυμπιάδι Καλλίας ὁ [Χαλκιδεύς, ὁ
Ταυροσθένους ἀδελφός· τούτους γὰρ ἔγραψε Δημοσθένης Ἀθηναίους εἶναι καὶ χρῆται τούτοις
πάντων μάλιστα. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν· οὐδέποτε γὰρ οἶμαι ἐπὶ τῶν αὐτῶν μέν]ων εἰκότως
φίλους] τοὺς ἀπ' Εὐρίπου κ[ε]κτηται. εἴτα σὺ περὶ φιλ]ίας πρὸς ἐμὲ τολμήσεις αὐτίκα μά]λα
λέγειν;] [25]

Dem 5 21 [ταύτην τὴν φιλίαν διέ]λυσας αὐ[τό]ς, ὅτε χρ]υσίον κατὰ τῆς πατρ]ίδος ἔλαβες καὶ
μετ]εβάλο[υ]· καὶ καταγέλα]στον μὲν σαυτὸν] ἐποίησας, κατήσχυν]ας δὲ τοὺς ἐκ τῶν
ἔμπρ[οσθεν χρόνων τῶν α]ὐτῶν τί σοι προελομέ]νο[υ]ς; καὶ ἐξὸν ἡμῖν] λαμπροτάτοις εἶναι]
παρὰ τῷ δήμῳ καὶ τὸ]ν ὑπόλοιπον βίον ὑ]πὸ δόξης χρηστῆς πα]ραπεμφθῆν[αι, ἅπα]ντα ταῦτα
ἀνέτρ[εψας, κα]ὶ οὐκ αἰσχύνει νυνὶ τηλικούτ[ος ὢν ὑπὸ μειρακίων κρινόμενος περὶ

δωροδοκίας. καίτοι ἔδει τούναντίον ὑφ' ὑμῶν παιδεύεσθαι τοὺς νεωτέρους τῶν ῥητόρων, καὶ εἴ τι προπετέστερον ἔπραττον ἐπιτιμᾶσθαι καὶ κολάζεσθαι. ^[25]

Dem 5 22 νῦν δὲ τούναντίον οἱ νέοι τοὺς ὑπὲρ ἐξήκοντα ἔτη σω φρονίζουσιν. διόπερ ὧ ἄνδρες δ[ικα]σταὶ δικαίως ἂν ὀργίζοισθε Δημοσθένει, εἰ καὶ δόξης ἱκανῆς καὶ πλούτου πολλοῦ δ[ι' ὑ]μᾶς μετεσχηκῶ[ς] μὴδ' ἐπὶ γήρως ὁδῶ κήδεταί τῆς πατρ[ί]δος. ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἥσυχνεσθε ἐπὶ τῆς υ τ]οὺς περιεστηκότας τῶν Ἑλλήνων, ὅτε τινῶν κατεχειροτον]εῖτε, εἰ τοιοῦτο[υς καὶ] δημαγωγούς κα[ὶ] στρ]ατηγοὺς καὶ φύλακα[ς] τῶν πραγμ[άτων] κτ (desunt v. III) ο . ^[25]

Dem 5 23 ρ μ δε νε τοι ες κου κε να δικ την κτην μεν ταστ κυρι των τας λα [ἀδικούνται χα τηλι κλατ των [κινδυνε]υ τους ὁ πιτω καιτ ταις δ τεαν ο]ὐ γάρ ἐστιν ὁμοίως δεινό]ν, εἴ τις ἔλαβεν], ἀλλ' εἰ ὅθεν μὴ δεῖ, ο]ὐδ[έ] γ' ὁμοίως ἀδικου]σιν οἱ ιδιω]ται οἱ λαβ]όντες τὸ χρυσίον καὶ οἱ ῥήτορες καὶ οἱ στρατ]ηγοί. ^[5]

Dem 6 24 διὰ τί; ὅτι τοῖς μὲν] ιδιω]ταις Ἄρπαλος ἔ]δωκεν φυλάττειν τ]ὸ χρυσίον, οἱ δὲ στρατ]ηγοὶ καὶ οἱ ῥήτορες πρ]άξεων ἔνεκα εἰλή]φασιν. οἱ δὲ νόμοι τ]οῖ[ς] μὲν ἀδικοῦσιν ἀπλ]ᾶ, το[ῖ]ς δὲ δωροδοκοῦσιν] δεκαπλᾶ τὰ ὀφλ]ήματα προστάττουσιν] ἀποδιδόν[α]· ὥσπερ οὖν] τὸ τίμημα τιμῇ]σαι ἔστιν ἐκ τῶν νόμ]ων τούτοις ς, οὕτω καὶ ι παρ' ὑμῶν σι κατ' αὐτῶν αἱ . ὅπερ γὰρ καὶ ἐν τ]ῷ δῆμῳ εἶπον, π]ολλὰ ὑμεῖς ὧ ἄνδρ]ες δικασταὶ δίδοτε ἐ]κόντες τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτορσιν ὠφελεῖσθαι, οὐ τῶν νόμων αὐτοῖς δεδωκότων τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας πραότητος καὶ φιланθρωπίας, ἐν μόνον παραφυλάττοντες, ὅπως δι' ὑμᾶς καὶ μὴ καθ' ὑμῶν ἔσται τὸ λαμβανόμε νον· καὶ Δημοσθένη καὶ Δημάδην ἀπ' αὐτῶν τῶν ἐν τῇ πόλει ψηφισμάτων καὶ προξενίων οἶμαι πλείω ἢ ἐξήκοντα τάλαντα ἐκάτερον εἰληφέναι, ἔξω τῶν βασιλικῶν καὶ τῶν παρ' Ἀλεξάνδρου. ^[20]

Dem 6 25 οἷς δὲ μῆτε ταῦτα ἱκανά ἐστιν μῆτ' ἐ κεῖνα, ἀλλ' ἤδη ἐπ' αὐτῷ τῷ σώματι τῆς πόλεως δῶρα εἰλήφασι, πῶς οὐκ ἄξιον τούτους κολ[ά]ζειν ἐστίν; ἀλλὰ τῶν μὲν ιδιωτῶν ὑμῶν ἐάν τις ἀρχὴν τιν[α] ἄρχων δι' ἄγνοιαν ἢ [δι' ἀπειρίαν ἀμάρτη τ]ι, οὗτος ὑπὸ τούτων κ[αταρρητορευθεὶς ἐν τῷ [δικαστηρίῳ ἢ ἀπο]θανεῖται ἢ ἐκ τῆς πατ[ρί]δος ἐκπεσεῖται· αὐτ[οὶ] δὲ τηλικαῦτα ἀδικ[ήσαντες τὴν πόλιν οὐδ]εμιᾶς τιμωρία[ς] τεύξονται; καὶ Κόν[ων] μὲν ὁ Παι <α> νιεύς, [ὅτι ὑπὲρ τοῦ] ὑοῦ ἔλαβ[εν] τὸ θεωρικὸν ἀπ[ο]δημοῦντος, πέντ[ε] δραχμῶν ἔνεκεν [ἱκετεύων ὑμᾶς τάλαντον ὥφλεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τούτων κατηγορούντων· καὶ Ἀριστόμαχος ἐπιστάτης γενόμενος τῆς Ἀκαδημείας, ὅτι σκαφεῖον ἐκ τῆς παλαιστρας μετενεγκὼν εἰς τὸν κῆπον τὸν αὐτοῦ πλησίον ὄντα ἐχρήτο καὶ ἐφη] (desunt v. ^[25]

Dem 6 27 XXIV) τ οτ ατ σθο μετ (desunt v. ^[25]

Dem 7 28 VII) ἡμᾶς ὁ δῆμ[ος] ἐν τῷ μετὰ ταῦτα χρ[όν]ῳ οὐκ εἶα προσ[ιέναι] αὐτῷ οὐδὲ δια[λέγεσθαι], ἀλλὰ καὶ συ[μβούλοις] ἐχ]ρῆτο καὶ σ[υνηγόροις] τοῦ δ] ἐπιόντος ἐ]πὶ τὴν διοίκησιν τῶν αὐτοῦ ἅπασαν [ταμ]ίαν ἐχειροτόνησ[εν], ὑπ[ο]λαμβάνων [χ]άριν α[ὐ]τῷ π[αρ'] ἡμῶν ὀφείλε σ]θαι, ὅπερ δίκαιον ἦν. καὶ πρὸς τούτοις ἀγώνων ἡμῖν ὕστερον πολλῶν γεγεννημένων ἐξ ἐ]κείνων τῶν πραγ[μ]άτων [καὶ αὐτοῦ τοῦ π]ολέμου, οὐδεπώποτε ἡμ[ῶ]ν ο[ὐ]τοὶ κα[τ]ε[ψ]ηφίσαντο, ἀλλ' ἐκ πάντων ἔσωσαν, ὅπερ μ[ε]γίστον καὶ ἀξιοπι[σ]τότατον τῆς τοῦ δήμου [εὐ]νοίας σημεῖον. ^[5]

Dem 7 29 καὶ γρά]ψαι ὧ Δημοσθενες] ——— .

Dem 7 Bab3 ὑ]πὸ το[ῦ] ψηφίσματος [ήλ]ωκέναι σε αὐτόμ[ατον], οὐκ ἐποίησαν γενομεν ——— π πα το ἐτ ρ ρε (desunt v. III?) [ὁ δῆμος

ἐποίησεν, ὥστ' αὐτ[ὸ]ς ὑπὸ τῆς τύχης ἀφαιρεθεὶς τὸν στέφανον, ἡμῶν δὲ ἔδωκεν οὐκ ἀφείλετο. ^[5]

Dem 7 30 οὕτως οὖν ἡμῖν τοῦ δήμου προσενηνεγμένου, οὐ πάντα <τὰ> δί[κα]ι' ἂν αὐτῷ ἡμεῖς ὑπ[η]ρετοῖμεν καὶ εἰ δ[έ]οι ἀποθνήσκοιμεν [ὑπὲρ] αὐτοῦ; ἐγὼ μὲν οἶμαι· ἀλλὰ σ[ὺ] κατὰ τοῦ δήμου] με θε ια ——— μ . ^[15]

Dem 7 Bab2 . ευπ .. ε σ]θαι εὐεργετήματ[α· οὐ γὰρ τὴν ἐτέρων π]ατρίδα εὖ π[ο]ιεῖν αὐ]τούς, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν, ο]ὐδὲ μ ε ——— αν καὶ λόγου δύναμιν ἀποδεικνύμενος διατετέλεκας. ^[5]

Dem 7 31 καὶ ὅτε μὲν ἡγοῦ τὴν βουλὴν ἀποφανεῖν τοὺς ἔχοντας τὸ χρυσίον, πολεμικὸς ὢν καὶ ταράττων τὴν πόλιν, ἴνα τὴν ζήτησιν ἐκκρούοις· ἐπειδὴ δὲ ἀναβάλοιτο τὸ ἀποφῆναι ἢ βουλή, οὐπω φάσκουσα εὐρηκέναι, τότε ἔν τῳ δήμῳ συγχωρῶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι εἰ βούλ[ο]ιτο, [κα]ὶ ἀφικομένου?] (desunt v. X?) οστοὺς . ^[15]

Dem 7 32 ἐβούλετ[ο στήσαι εἰκό[να Ἀλεξάνδρου βασιλ[έως τοῦ ἀνι κήτου θε[οῦ του θειν καιε [ἀγγελίαν [Ὀλυμπίας (desunt v. II) κακαι ἀπήγ[γειλε τῷ δή μωι ξ ς ε π η τ (desunt v. VII?) (desunt v. ^[20]

Dem 8 33 III) ε ἰσοι τη η ραυ πε (desunt v. IV) ν (desunt v. XIV?) [τῶν ἐγκλημάτων, καὶ κήρυγμα περὶ [τού]των ἐποιήσατο· οἱ δ' [ἀν]τ[ί] τοῦ ἀποδόντες ἃ ἔλαβο[ν ἀπηλλάχθαι τιμωρίας καθ' αὐτῶν καὶ ζητήσεις ἔγραφον. ^[5]

Dem 8 34 τοὺς δὲ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀδικήσαντας καὶ δωροδοκήσαντας, ἀδείας δ' αὐτοῖς δοθείσης μὴ ἀποδόντας τὸ χρυσίον τί χρὴ ποιεῖν; ἔαν ἀτιμωρήτους; ἃ <λ> λ' αἰσχροὺς ὧ ἄνδρες δικαστ[αὶ] ἰδίων ἔνεκα ἐγκ[λη]μάτων πόλεως σωτηρίαν κινδυνεύειν· οὐ γὰρ ἔστιν ὑμᾶς τ[ο]ύτων ἀπ[ο]ψηφίσασθαι, μὴ ἐθέλοντας] ἀναδέξασθαι καὶ τὰ ἀδική[ματα αὐτῶν.] εν (desunt v. IV?) (desunt v. ^[25]

Dem 8 35 XIII) ς ε ὑπ [Ἀλεξανδρο Ἀττ[ικη] κ μ[ὴ τοίνυν ὧ ἄνδρες δικαστ[αὶ] προτιμᾶτε τὴν τούτω[ν] πλεονεξίαν τ[ῆς] ὑμετέρας αὐτῶν [σωτηρί]ας μηδὲ λη[μμάτων] αἰσχροῶν ἔν[εκα τὸν πόλεμον, ἀλλ[ὰ] πραγμάτων ἀξιω[τέρων καὶ] μεταλλ[α]γῆς ἀμείνωνος] ποιή[σησθε] (desunt v. ^[25]

Dem 8 36 XXVI?) (desunt v.

Dem 9 37 V) σσαλ ὑπὲρ αὐτῶν ἔ..... οἱς τὴν εἰρήνην ἐπ[οιησάμεθα] βουλευω ων χρῆ εν χε (desunt v. XVI?) αὐτῷ παρ' ἐκάστου ἡμῶν γίνεσθαι, καὶ τὸ μὲν κατηγορεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ ἐξελέγχειν τοὺς εἰληφότας τὰ χρήματα καὶ δεδωροδοκηκότας κατὰ τῆς πατρίδος ἡ[μῖν] προσ[έ]ταξεν [τοῖς ἡρημένοις κατη[γόροις]· τὸ δ' ἀπ[ο]φῆναι τοὺς εἰληφότας ἀπέδωκεν τ[ῇ] βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἢ τούτους εἰς τ[ὸν] δῆμον ἀπέδειξεν· τὸ δὲ κολάσαι τ[οὺς] ἀδικοῦντας ὑμῖν] (desunt v. ^[15]

Dem 9 38 XI?) [ἐξ Ἀρείου πάγου.

Dem 9 39 ἔαν δὲ ἡ ψῆφος μὴ ἀκόλουθος γένηται τοῖς νόμοις καὶ τοῖς δίκαιοις, τοῦτο δὲ ὧ ἄνδρες δικαστ[αὶ] παρ' ὑμῖν ἔσται καταλελειμμένον. διόπερ δεῖ πάντας ὑμᾶ[ς] το α δας (desunt v. II) τ[ῇ]ν σωτη[ρίαν τῆς π]όλεως καὶ τὴν ἄλλ[η]ν [τὴν] εὐδαιμονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἐν τῇ χώρῃ καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίᾳ ἐνὶ ἐκάστῳ καὶ εἰς τοὺς τάφους τοὺς τῶν προγόνων τιμωρήσασθαι τοὺς ἀδικοῦντας ὑπὲρ ἀπάσης τῆς πόλεως, καὶ μήτε λ[ό]γου παράκλησιν μήτε] ι π[α]λ (desunt v. II) [τοὺς εἰληφότας δῶ[ρα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ τῶν νόμων· μηδ[ὲ] τοῖς δακρύοις τοῖς Ἀγ[νωνίδου προσέχετε [τὸν νοῦν, ἐκεῖνο λογιζόμενοι, ὅτι ἀτυχ[ήσαντι μὲν ο] . ^[5]

..... (desunt v. VIII) [ἐφοδι οὗτος δ' ἂν [κλαίων οὐ δίκαια ποιήσ[ειεν, ὥσπερ καὶ οἱ
λ[ηισταὶ οἱ ἐπὶ τοῦ τροχ[οῦ κλαίοντες, ἐξὸν αὐ[τοῖς μὴ ἐμβαίνει[ιν εἰς τὸ πλοῖον. οὕτω καὶ
Δη[μοσθένης τί προσ[ῆκον κλαιήσει, ἐ[ξὸν αὐτῷ μὴ λαμβάνειν — — — [οὐδὲ μέχρι
παραγραφῆς] — — — [Ἀλλὰ τοὺς νεωτέρους ἐπὶ βοήθειαν καλεῖς, οὓς ὕβριζες καὶ ἐλοιδοροῦ
ἀκρατοκώθωνας ἀποκαλῶν;] — — — [εἰ μὲν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει σε] — — —
[ἄνανδρος] ^[35]